Creative Commons 4.0 NC SA BY FREE DISTRIBUTION ONLY - NOT FOR SALE

a ¶ Probat. i. pbare intendit: iuxta illud. Eſt mihi pro facto ſepe qđ eſſe poteſt.
b ¶ Fama. tales enim debent teſtes eſſe ſine omni ſuſpitiõe īfamie. ij. q. vj. teſtes.
c ¶ Cum potuit. ſi enī ſemper inuita detenta fuiſſet: vt vbo ꝛ facto cõtradixiſſet: audiret quandocũqꝫ poſtea. argumẽ. xvj. q. ij. prima. ſed ex tẽpore preſumitur contra iſtam. ſic. ß. de ſpon. ad id quod. ꝛ arg. i. q. i. conſtat.
d ¶ Anno. xij. in muliere. ff. de ritu nup. minorem. ꝛ. xiiij. in viro. ß. de deſpon. impu. atteſtationes.
e ¶ Carnali copule. ex quo enim carnali copule conſenſit: omnis violentia ſublata intelligitur ꝛ matrimonium tenet. ß. de deſpon. ipu. de illis. ß. de eo q dux. in matrimonio quã pol. c. ij. ꝛ. ß. de ſponſa. veniens. ꝛ ita ratihabitio confirmat ſi ne validum facit quod ab initio non valebat. ſupra. de regula. cum virum.

Significante. In pma parte ponit̃ facti narratio. in ſecunda cauſe commiſſio ibi: cuꝫ. Ab. ſic.

f ¶ Malicijs. ff. đ rei vẽdi. in fundo. ꝛ. ff. de arbi. ita demuꝫ. ꝛ. ß. de reſcrip. ſedes apoſtolica. quandoqꝫ tamen auditur q nõ facit: niſi vt noceat: vt dixit. l. ar. inducit. C. de natu. libe. aut. licet. ſicut ꝛ prior penitẽtia ficta nõ prodeſt ꝛ tamen aufert vſum ſequẽtis. de pe. diſtin. iij. in ſalicibus.
g ¶ Repellentes. No. ꝙ repellitur accuſator propter turpem queſtuꝫ. ſi. ij. queſtio. i. prohibent̃. item repellitur ſi. ĵ. tempus ſtatutum non accuſauerit. ĵ. eo. c. proximo. niſi iuſta de cauſa vt ibi: ꝛ eſt argu. ꝙ ſymonia cõmitti poſſit in mrimonio cum ſit ſpirituale. Sed contradici conſueuit: ꝙ ibi gratia confertur.

Cum in tua. Primo ponitur q̃ſtio. Secũdo diſtinguens ſolutio ibi ſuper quo. Et ſm mẽbrũ ibi: aliogn. Tertio excipit ibi: niſi. ab. ſi.

h ¶ Cõſuetudinẽ. Hec ꝯſuetudo ꝯſona fuit iuri. vñ hodie p iure cõi ſtatuitur: q̃ omiſſa ſi poſtea ipedimẽtũ apparet filij nõ erũt legitimi. ß. de clãdeſti. deſpon. cum in tua. que eſt pars iſtius ꝛ ei continuatur in integra.
i ¶ Non potuit. q: erat ī remotis partibus: ſimile. xvij. qõne. ij. ſi qs incognitus.
k ¶ Fauore. xv. q. i. illa. ꝛ. xvij. q. i. gõſaldus. ꝛ. ß. đ regula. ſicut tenor.
l ¶ In annis. Sed quomõ põt hoc eẽ: ꝙ iſte in talibꝫ annis denunciationẽ factã nõ cõprehendat: ꝛ ad ipedimentũ ꝯhendũ habilis videatur. q: vꝛ ꝙ ipedimẽtũ debeat ſcire tempore contracti matrimonij. ſꝫ poteſt eſſe ꝙ tunc neſciebat: nec ſufficiebat etas ad hoc: ſicut nec ad cõprehenſionẽ denũciationis. ꝛ tamen poſtea potuit ſcire ipedimẽtum: vt. ĵ. ſeqtur: tamen tẽpore denũciationis eius etas ſufficere non valebat: q: etas illa neſcit quid videat. C. de fal. mo. l. i. ꝛ argu. ß. de ſponſa. tue fraternitatis.

la contraxit: que tandem etatis metas attingẽs: ab illo pluries cognita contra matrimoniuꝫ proclamauit: aſſerẽs ſe ſemper ab initio diſſenſiſſe: quod per teſtes probat[a] fama[b] ꝛ conuerſatione preclaros. ¶ In hoc itaqꝫ caſu ſentimꝰ ꝙ aduerſus matrimoniũ audiri nõ debet: que ante cognitionẽ ſui legitimum annũ attingens cum potuit[c] minime reclamauit. ſicut eniꝫ ante legitimuꝫ conſenſuꝫ qui in duodecimo anno[d] ſpectatur: potuit diſſentire: ſic poſtquaꝫ legitimo tẽpore accedente ſemel etiaꝫ copule carnali[e] conſenſit: ex ratihabitione ſibi ſuper hoc ſilentiuꝫ non ambigitur indixiſſe.

Innocẽtius tertius archiepiſcopo prepoſito ꝛ priori ſancte marie de albaneſi. genueſi.

¶ Repellitur accuſans matrimoniũ propter queſtũ.

Significante. M. đ canula noſtro ẽ apoſtolatui declaratuꝫ ꝙ cuꝫ. N. duxiſſet legitime in vxoreꝫ. s. mater ipſius nixa eſt mrimoniuꝫ accuſare vt ab eo pecuniaꝫ extorqueret: ꝛ licet itellectui ſuo praua nõ poſſint opa reſpõdere: nihilominus vult habere pecuniaꝫ vt ab accuſatione deſiſtat. ¶ Cuꝫ igitur nõ ſit malicijs[f] hominuꝫ indulgendum: mandamus quatenꝰ ſi ẽ ita: ipſaꝫ ab accuſatione mrimonij repellentes[g] eidem ſuper hoc ſilentiuꝫ iponatis.

Idem.

¶ Repellitur ab accuſatione matrimonij qui denũciationis tẽpore tacuit: niſi denunciationeꝫ probabiliter ignorauit: vel iuret de nouo didiciſſe: ꝛ ꝙ non obijcit illam malicioſe.

Cuꝫ in tua dyoceſi: ꝛ ifra. Si vero poſt contractuꝫ matrimoniuꝫ aliquis appareat accuſator: cuꝫ non prodierit in publicuꝫ quando bãna ſcdꝫ conſuetudineꝫ[h] in eccleſijs edebantur: vtruꝫ vox ſue debeat accuſatiõis admitti merito queri poteſt. ¶ Super quo ſic duximus diſtinguendũ: ꝙ ſi tẽpore denunciationis premiſſe is qui iaꝫ coniunctos ipetit extra dyoceſim exiſtebat: vel al's denunciatio non potuit[i] ad eius noticiaꝫ peruenire: vtputa ſi nimie infirmitatis feruore[k] laborans ſane mentis patiebatur exilium: vel in annis[l] tam teneris conſtitutus qđ ad cõprehenſioneꝫ taliuꝫ eius etas ſufficere non valebat: ſeu alia cauſa legitima fuerit ipeditus: eius accuſatio debet audiri. ¶ Alioquin cũ rationabiliter p̃ſumatur quod denũciationem publice[m] factam ideꝫ exiſtens in ipſa dyoceſi minime ignorauerit: tanquam ſuſpectus eſt proculdubio repellendus[n]. ¶ Niſi proprio firmauerit iuramento[o] quod poſtea didicerit ea que obiecerit et ad hoc ex malicia non procedit: quia tunc etiaꝫ ſi dixiſſet ab illis qui denunciationis tempore ſiluerunt: claudi non debet eidem aditus accuſandi. quoniam ꝛ ſi ab impetitione huiuſmodi culpa de ſilentio tali contracta illos excluderet[p] iſte tamen amoueri nequiret cum culpabilis non exiſtat.

Rubrica De diuortijs.

Ex concilio apud vrmatiã.

¶ Homicidium neceſſariuꝫ non priuat ſpe coniugij: ſed machinatio in mortem coniugis ſic.

Si qua mulier ī mortem mariti ſui cum alijs conſiliata eſt: ꝛ ipſe aliquem illorũ ſe defendẽdo occiderit: poteſt ipſe poſt mortem vxoris ſi voluerit[a] aliam

m ¶ Publice. ꝛ iđ nullus põt ignorare. xx. di. quod dicitis. ꝛ. xij. q. ij. q et humanis. ꝛ. ß. de poſtu. c. j. ar. lxxxij. di. propoſuiſti.
n ¶ Repellendus. ꝛ ita q ifra tẽpus conſtitutum nõ proponit ius ſuũ poſtea repellitur ꝛ ab accuſatione ꝛ a teſtimonio. ar. ß. de clan. deſpon. cũ inhibitio a p̃rio. ꝛ. C. de igenu. diffamari. ꝛ. ß. de pba. licet. Sed nunquid ad mittunt̃ ad denunciandũ. vꝛ ꝙ ſic. cum ꝛ iuramentum ei non obſtaret. ß. de iureiurã. quemadmodum. ꝛ argumẽ. ß. de cog. ſpi. tua. dicas ꝙ nõ eſt admittendus. cum ſit ſuſpectus vt hic dicit. ꝛ ſuſpecte pſone remoueant̃ a denũciatione ſicut ab accuſatione. ĵ. de ac. dilectus filius. ꝛ. ß. đ ſymo. cũ ī tua. nã cui vna via aliqđ phibet̃. alia via ad idẽ non debet admitti. ß. đ pcura. tue. cum ſuis ꝯcordan. ibi poſitis. ꝛ ita taciturnitas nocet accuſare volẽti. niſi forte tacuit: q: nõ habuit tunc pbationẽ. ij. q. ij. pleriqꝫ. ꝛ iđ dixi forte: ꝙ licet tunc nõ haberet teſtes. ipſemet potuit impedire matrimoniũ contrahendum. vnde nõ pdeſt ꝙ pter hoc tacuit. ß. đ ſpõſa. p̃terea. ꝛ. ß. đ teſti. ſup eo. ꝛ ſola fama ipedit matrimoniũ. ß. de ꝯſangui. ꝛ affinita. c. ij. taciturnitas vo ipſor̃ ꝯtrahentiũ nõ preiudicat eis. ar. ß. de teſti. ſpo. ex conqueſtione. ꝛ. ß. de clãdeſt. deſpõ. cuꝫ inhibitio. ꝛ. ĵ. đ ſenten. excõ. inquiſitioni.
o ¶ Iuramẽto. ſic. ß. de teſti. preſentiuꝫ. ꝛ. ß. de excep. paſtoral: item no. h ꝙ plus valet iuramentũ vnius quã preſumptio iuris: q: per iſtud iuramentũ eliditur iuris p̃ſumptio. xxxv. qõ. iij. extraordinaria.
p ¶ Excluderet. hic habes ꝙ aliqs admittitur ad accuſandum cuius auctor repellitur. ſecus ẽ in teſtibꝰ. ß. đ teſti. lꝫ. ꝛ. ĵ. đ hereti. fraternitatis. argu. Sꝫ que ẽ rõ diuerſitatis. dic ꝙ aliud ẽ in accuſatore et aliud ī teſte. modicum preiudicium fit ſi accuſator admittitur cuius auctor repellit̃ p pter culpã propriã. ꝛ iſte culpabilis nõ exiſtit ꝛ ad dcm accuſatoris nulla fit condemnatio niſi adſint legitimi teſtes ſed ad dcm teſtis q condẽnatur. ꝛ ideo debẽt eſſe tales auctores vt ipſorum dcã ſufficerent ad hoc vt illi admittant̃ q cauſam habuerunt ab eis. arg. C. de acq. poſ. vicia. ſed nũqd ſtatim elapſo termino obſtabit talis taciturnitas: vꝛ ꝙ icõtinẽti niſi. ĵ. terminũ accuſet. xxij. q. ij. mulier. ar. ß. de offi. deleg. cuꝫ oli. ff. de leg. ij. cum qdam. ī ſi. ꝛ. ff. ad mace. ſi filiꝰ. arg. ꝫ. xx. q. ij. puella. vbi vſqꝫ ad annũ ꝛ diẽ tutores ꝛ parentes puelle q̃ ſacrum velamen aſſumpſit ꝯdicere poſſunt vltra nõ: vt ibi ſaltẽ vſqꝫ ad. x. dies. ff. de conſti. pecu. pmiſſor. ꝛ C. quõ. ꝛ qñ iu. ab eo. Ioã. dixit ꝙ taciturnitas iſta cũ quodã tempamento itelligere dꝫ. ar. ff. de ſol. quod dicimꝰ. ꝛ. ff. ex. q. cau. ma. ab hoſtibꝰ. §. vlt. ꝛ bene facit ad hoc. ß. de loca. c. pe. ꝛ vlt. ego credo ꝙ q̃diu res ẽ integra ꝙ põt admitti. ꝯcto vo mrimonio de pñti nõ vꝛ audiendus tanq̃ ſuſpectꝰ ſi potuit ifra tempus pcedere ꝛ denũciare ipedimentũ.

Rubrica de diuortijs. Cõtinua vt in precedenti ti. vel poſt ſic ꝯtinuari. ß. viſum eſt q̃liter mrimonia ꝯiungant̃ ꝛ q̃lr accuſent̃: merito reſtat videꝛ q̃liter diuidat̃. ꝛ ſcias ꝙ diuortiũ ſit dupliciter. pmo quo ad ſubſtãtiã vinculi mrimonal' vt qñ ſepatur mrimoniũ ppter ipedimentũ ppetuum. qñqꝫ fit quo ad thor̃ ꝛ mutuã ſeruitutẽ vt ppter adulteriũ ꝯiugũ. Ab.

a ¶ Si qua. voluerit: q: q̃tũ ad hoc: quominꝰ ꝯhere poſſit pꝰ morteꝫ vxoris cũ tale homicidiũ directe non fuerit volũtariũ non ipe.

www.antiquepatternlibrary.org 2020.10

Creative Commons 4.0 NC SA BY FREE DISTRIBUTION ONLY - NOT FOR SALE

ducere: ipſa autem inſidiatrix[a] penitentie abſq; ſpe coniugij ſtet ſubiecta.

A Lex. iij.

Coniuges propter alterius crimen non ſeparantur niſi ſpũaliter fornicentur: ⁊ tũc durat coniugiũ eis etiam ſeparatis.

Queſiuit a nobis: ⁊ infra. Nos itaq; t. reſpõdemus: ꝙ mulier pro furto vel alio[b] crimine viri ſui niſi fidei ſue religionẽ corrũpere velit ab eo ſeparari non dʒ. Verum ſi coniugem ſuam ad infidelitatis maleficium contraxerit a viro poterit ſeparari: ita ꝙ ei nubere alijs non licebit[c]: quia licet ſe parentur ſemper tamen cõiuges[d] erunt. In viris[e] quoq; p̃ſentis ſententie forma ſeruetur.

I Dem ambien. epo.

Vir non poteſt dimittere vxorẽ ſine iudicio eccleſie etiam propter impedimentum parentele notorium hoc dicit primo. Si fama refert impedimentum coniugij etiam nemine opponẽte: epiſcopus ex officio ſuo poteſt de eo ingrere. Si vero impedimentum eſt notorium: põt eṗs ex offõ ſuo mꝛimonium ſeparare. hoc ſecundo.

Porro de comite pontini qui h. vxorem ſuam abſq; iudicio eccleſie dimiſit: q2 eam cognatam fuiſſe vxoris defuncte proponit: prudentia tua cognoſcat: ꝙ ſi etiam parentela eẽt publica ⁊ notoria[f] abſq; iudicio eccleſie ab ea ſeparari[g] non potuit: quare ipſuʒ ad eam recipiendam que petit reſtitutionẽ[h] ipſius diſtricte compellas: quam ſi recipere noluerit euʒ ⁊ ſuperinductam[i] vinculo excommunicationis aſtringas. Preterea de h. q cognatam ſuam duxit vxorẽ reſpondemus: ꝙ nõ apparentibꝰ accuſatoribus ⁊ parentela manifeſta ſeu publica[k] exiſtente: quod credibile non eſt: niſi eẽnt in p̃mo gradu vel ſecundo[l]: tui officij intereſt[m] matrimonia illa adhibita grauitate diſſoluere que illicite contracta noſcuntur.

I Dem.

Repellitur vxor petens reſtitutionem mariti: ſi notorie fornicata eſt ⁊ maritus continuit.

Significaſti ꝙ quidam vxore ſua ſine iudicio eccleſie dimiſſa: pro eo ꝙ ſuggeſtum ſibi fuerat ipſam inceſtum cum quodam cõſanguineo ſuo commiſiſſe: vinculo fuit propter hoc excommunicationis aſtrictus. verum mulier nõ continuit: ſed ſoboleʒ de alio viro ſuſcepit: nec minus poſtulat viro reſtitui aſſerẽs ſe ab ipſo iniuſte dimiſſam: ⁊ eundem ſibi materiaʒ[n] adulterandi dediſſe. Conſult. t. t. r. ꝙ ſi notorium[o] eſt mulierẽ ipaʒ adulterium comiſiſſe: ad eam recipiendam prefatus vir cogi non debet: niſi conſtaret[p] ipſum cum alia adulterium cõmiſiſſe.

I Dem.

Matrimonium ſeparatur propter adulteriũ mulieris: ⁊ ſi vir poſtea fornicet reitegraẽ. Et eſt bonꝰ caſus multuʒ allegabilis.

Ex lr̃is tuis accepimus ꝙ. v. q̃dam duxit vxorẽ: q paucis tẽporibus fuere ꝯcordes. proponebat. n. idem. v. ꝙ illã per violẽtiaʒ ſibi illatã metu ẽt mediante duxiſſet: ⁊ infra. Tandẽ vir vxorẽ ſuam ſuꝑ crimine fornicatõis in iure cõuenit: q̃ neſcit quo ducta ſpũ cepit publice confiteri ꝙ cum vir negaret ei in neceſſarijs ꝓuidere crimẽ cõpulſa[q] ẽ incurrere memoratuʒ. cũq; diligentius a te fuiſſet admonita[r]: ne ad ſuggeſtionem alicuiꝰ illud tam turpe cõtra ſe ꝓponeret: ipſa id manifeſtiꝰ aſſerebat. Sane tu cõuocato caplõ tuo cuʒ ex eorũ dẽ ꝯſilio vtriq; p̃uatim ꝯtinẽtiaʒ iniunxeris obſeruandã ita ꝙ caſte

dit: ⁊ homicidiũ nõ impedit mꝛimonium ꝯhendũ niſi i caſibꝰ. xxxiij. q. ij. interfectores. ⁊ c. admonere. ⁊ j. de pe. ⁊ re. c. ij. niſi ſint iuuenes: vt. c. interfectores. ⁊ e. cã. i adoleſcẽtia. ⁊ tunc diſpẽſatiue.

a Inſidiatrix. lʒ mulier iſta nõ fuit ꝯſecuta effectũ nihilominꝰ puniẽ quo ad legẽ ꝯiugij. ⁊ ẽ ar. ꝙ conatꝰ ſine effectu puniẽ. ſi. lj. di. ſi qs poſt. ⁊ de pe. di. j. ſi qs cũ telo. ⁊. s̃. de higa. nuper. ⁊ c. vl. ⁊ argu. ꝯ. s̃. de ſpon. c. vl. cũ ſuis ꝯcor. ibi poſitis vbi de hoc. tñ ſi contraheret teneret.

Queſiuit. Sunt tria dicta. ẽm ibi: verũ. tertiuʒ ibi: i viris. Ab. ſi.

b Vel alio crimĩe. ꝓ nullo crimĩe põt vir dimittere vxoreʒ vel vxor viꝛ: vel ꝓ aliquo quod ei cõtingat. xxxij. q. j. i ꝯiugio. ⁊. q. v. ſi qs vxorẽ. p̃cepit. p̃ceptũ. ⁊. q. vij. oẽs caꝰſatões. niſi ꝓ crimĩe fornicatõis: vt l. c. p̃dcis. vel ꝓ ſpũali fornicatõe. xxviij. q. i. idolatria. ⁊ hic ẽt ſi viro ſuo mortem machinetur. s̃. c. proxi. ⁊ ſi talis turpis conditio in matrimonio apponatur ſi furtũ feceris: pro nõ adiecta habeẽ s̃. de condi. ap. c. vl.

c Non licebit. cum matrimonium eorum ſit ratũ ⁊ conſumatũ. ſecus eſt de matrimonio infidelium. j. e. q̃to. ⁊ c. gaudemus.

d Cõiuges erũt. quod vinculum ꝯiugij ſemel habitum nũquam amittiẽ viuentibus ꝯiugibus ẽt ſepatis. xxvij. q. vij. c. ij. ⁊ iij. ſicut nec baptiſma. vel ordo. i. q. i. ꝙ qdaʒ. v̄. cũ videamus.

e In viris. q2 vir ⁊ vxor nõ ad imparia iudicanẽ. xxxij. q. i. ſi qs vxorem. ⁊. q. v. p̃cepit. ⁊ q. vij. paſtoralis. lau.

Porro. Sunt duo dicta ſecundum ibi: preterea. Ab. ſi.

f Notoria. arg. ꝙ i notorijs ſeruãdus eſt ordo iuris. arg. xj. q. iij. eoꝝ. ⁊. xxiiij. q. i. pudenda. i ſi. ⁊. iij. q. v. ꝙ ſuſpecti. ar. ꝯ. ij. q. i. de manifeſta. ⁊. j. de accu. euidentia. ⁊. s̃. de iureiur. ad nr̃am. ⁊ ff. ad. l. acql. ꝓinde. in ſi. ſol. quo ad ſñiam. ſemper ſeruãdus ẽ ordo iuris q̃tum ad alia non.

g Separi. xxxiij. q. ij. ſeculares. xxxv. q. vj. multoꝝ. ⁊ ẽ rõ q̃re q2 ſñia diuortij pena ẽ et pena nõ eſt iferenda niſi per iudicẽ. xxxiii. q. ii. §. i hoc. et C. vt nemo ius ſibi di. ꝑ totũ. ⁊. C. de iude. nullus.

h Petit reſtitutionẽ. reſtitio. n. faciẽda ẽ. s̃. de of. dle. cãm mꝛimonij. ⁊. s̃. de reſti. ſpo. ex conqueſtide. ⁊. s̃. vt li. nõ conte. accedẽs. ij. i ſi. ar. ꝯ. s̃. de reſti. ſpo. lr̃as. vbi dicit ꝙ ſi ꝓbationes icontinẽti ſunt parate nõ eſt faciẽda reſtitutio. ergo multo minꝰ eſt faciẽda vbi notoriũ ẽ impedimẽtum vt h. dic ꝙ facienda ẽ preter quaʒ ad carnalẽ copulam vt itelligas iſtã decre. ẽm illam.

i Superinductam. ſic. s̃. de ſpon. veniens.

k Seu publica. ⁊ ſi manifeſta nõ eẽt publica: dũmõ fama eẽt ꝙ cõſanguinei i gradu ꝓhibito ex officio ſuo poſſet eṗs ingrere ⁊ compellere vt qcũq; veritatẽ ſciret ꝓhibeat teſtimonium. xxxv. q. vi. eṗs i ſynodo. ⁊. s̃. de teſti. cog. p̃terea. ⁊. s̃. de offi. ordi. c. i. ⁊. ij. q. i. deus oipotens. imo qlibet tenetur denũciare eccleſie. s̃. de cog. ſpi. tua.

l Vel ſcdo. ⁊ ita vẽ ꝙ cõſanguinitas vltra ſcdm gradũ nõ poſſet eſſe notoria: ſʒ fama eẽ publica põt. xxxv. q. vi. ſi duo.

m Intereſt. i. ad eccleſiã ꝑtinet.

Significaſti. Cõis diuiſio. ẽa pars ibi: ꝯſultationi. Ab. ſi.

n Materiã. qđ vẽ: q2 ipe dedit ei materiã adulterãdi q̃re ſibi imputet vir. ar. xxvij. q. ij. ſi tu abſtines. ⁊. ff. de mino. cũ mãdato. ff. ſolu. ma. ſi mulier. qđ magiſter Ioã. fauẽtinus ꝯcedebaẽ q2 q occaſionẽ dãni dat dãnũ dediſſe vẽ. l. di. ſtudeat. ſepe. ⁊. ff. ad. l. aql. q occidit. §. i hac. ⁊. j. de dã. da. c. vl. i ſi. ⁊ ar. ad h. s̃. de eo q cog. ꝯſang. vxo. ſue. ſuꝑ eo. ⁊. c. diſcretionẽ. ſʒ ꝯriũ ẽ verũ. q2 mulier ad h nulla ꝯditõe dʒ adduci. xxxij. q. v. ita ne. nec ẽ ignoſcẽdũ ei q p̃textu pauꝑtatis turpiſſimã vitam ducit. ff. de ritu nup. palã. §. nõ eſt. nec obſtat ſi replicaret ẽt illa. ff. de adul. l. i. §. ſi publico. niſi eam inuitam tradidiſſet adulterandã tũc ñ poſſʒ ei obijcere adulteriũ: vt i decre. diſcretionẽ. ſʒ pone ꝙ mulier receſſit a viro auctoritate ꝓp̃a. ⁊ nihilominꝰ petit reſtitui. vẽ ꝙ non ſit audienda. q2 ipſa nõ fuit eiecta: ſʒ ipſa ſe eiecit. dicas qđ ẽ audienda. q2 coipo qđ rediens nõ admittitur ſpoliata itelligiẽ. ff. de acq. poſ. clã poſſidere. §. vlti. ⁊. l. ſi id qđ. §. vl. ⁊. ff. de vi ⁊ vi ar. l. j. §. ſiue aũt. ſed nunqd põt petere a viro expenſas quas fecit poſtquam ipſa receſſit ab ipſo: non credo cũ maritus ipſam nõ expulerit. ſed ſi eam reuertentem nõ admittat poſtea tenetur.

o Si notoriũ. qd ſi occultum ⁊ in modum exceptionis obijciat ei illđ adulteriũ petenti reſtitutionem. dico ꝙ nõ auditur quouſq; fuerit reſtituta. s̃. de reſt. ſpo. itẽ cũ qs. ⁊ c. ij. ⁊ iij. ⁊ c. in litteris. ſecus in petitorio. xxij. queſtio. ij. agathoſa.

p Niſi conſtaret. ita qđ eſſet notorium adulterium viri alś ipſam oporteret priꝰ probare adulterium viri. ⁊ ſic crimina mutua pari compenſatione tolluntur. xxxij. qđ. vi. nihil. ⁊. j. de adulte. c. penulti. ⁊ vlti. ff. ſolu. matri. viro. xxv. diſtin. primum. ⁊. xxvj. diſtin. vna tantum. ⁊. vj. q. j. q crimen. ff. de eo ꝑ quem fac. erit. l. vlti. §. ſed et ſi. ⁊. ff. de adulte. ſi vxor §. iudex. argumen. contra. ff. de do. exceptio. apud celſum. §. marcellus. hoc contrarium ſoluitur. ſupra de excepti. doli.

Ex litteris. Hic eſt bonꝰ caſus ⁊ multũ allegabilẽ. ⁊ due ſunt partes. ẽa ibi: vnde. ab. ſi.

q Compulſa. non iõ tñ excuſanda eſt. q2 non eſt ignoſcẽdũ ei q pretextu pauꝑtatis turpiter degit. ff. de ritu nup. palã. §. non ẽ. ⁊ potiꝰ debuit omnia mala pati q̃ꝫ malo conſentire. xxxij. q. v. ita ne. argu. contra. C. de pa. q ſi. di. l. vlti. ⁊. C. de ioffi. teſt. auẽ. ſed ſi poſt. ⁊. xxvij. q. ij. ſi tu abſtines.

r Admonita. ſed nũqd debuit iudex hoc feciſſe: cũ hoc ipm factum reſpicere videatur. ſed pone de hoc quod de conſilio alicuiꝰ hoc dixiſſet nũqd poterit reuocare hmõi cõfeſſionẽ cum i tali facto non poſſet dici ignorans: poteſt dici quod ſic: cum hec cã quaſi criminalis ſit vel mixta. s̃. de procura. tue. confeſſio. n. in crimine non preiudicat: niſi ꝑſeueret. ff. de queſtio. l. i. §. diuus. ⁊. §. ſi quis vltro. ſed illa lex loquitur de confeſſione que extorquetur per tormentum. Laurentius dicit quod poteſt reuocari. ſed ſi fiat ex deliberatione: ⁊ non ex calore iracundie: non videtur quod reuocari poſſit: quia non poſſet probare exteriorem.

www.antiquepatternlibrary.org 2020.10

Creative Commons 4.0 NC SA BY FREE DISTRIBUTION ONLY - NOT FOR SALE

minori excōmunicatione:puta:qꝛ ſcienter participauit excōmunicatis.ſed nunqd priuati ſunt iure eligendi qui talē ſcienter eligunt.ar. ꝙ ſic.s̄.de elec.cum in cunctis.ꝛ.c.ſcriptuȝ.in fi.

a ¶ Patribus.xi.q.iij.excōmunicatos.ꝛ.c.cum excōmunicato.iij.q.iiij.engeltrudam.

tanda:pro eo ꝙ ad ſuſceptionem eorum eligitur a quoruȝ perceptione a ſanctis patribꝰ[a] eſt priuatus[b].

¶ Peccat aūt conferendo eccleſiaſtica ſacramenta:ſed ab eo collata virtutis non carent[c] effectu: cuȝ non uideatur a collatione ſed participatione ſacramentorum que in ſola conſiſtit perceptiōe remotus. Dummodo[d] non in contemptu eccleſiaſtice diſcipline: videlicet cōtra probibitionem ſuperioris communioni excommunicatorum ꝑtinaciter[e] ſe ingeſſerit: in quo caſu eſt anatbemate feriendus.

Rubrica de clerico non ordinato miniſtrante.

Hormiſda papa.

¶ Clericus miniſtrās in ptinētibꝰ ad ordinem quē nō babet deponēdus eſt:ꝛ amplius nō ordinādus.

Si quis baptiȝauerit[f] aut aliquod diuinum officium exercuerit non ordinatus ꝑꝑ temeritatē abijciaꝛ de eccleſia:ꝛ nunꝙ̄ ordinetur.

Rbanus.iij. legioneñ.epo.

¶ Diaconus miſſam celebrās ad ſacerdotiū non ꝓmouetur:ꝛ a diaconatu ſuſpendiꝛ ad tp̄s:ſed in beneficio poterit ad tēpus diſpēſari.

Ex lr̄is.t.f.inotuit nobis:ꝙ.J. diaconus cū nō ipoſuiſſes ei manuȝ[g] miſſarū celebrationē vſurpare p̄ſumpſit[h]:ꝛ ifra. Con.t.t.r.ꝙ ad ſacerdotis officium nō poterit promoueri[i]:a diaconatu quoqȝ biennio vel triēnio ꝓ tua maneat ꝓuiſione ſuſpenſus. De beneficio[k] autē miſericorditer agatur cuȝ eo:ne ſuſtentatione priuatus ad ſeculi negocia[l] reuertaꝛ. Ut aūt ſecurius ei poſſis banc miſericordiaȝ[m] facere de agenda pn̄ia diligētē circa eum curā nō deſinas exbibere. ſalubrius[n] aūt ſibi abſqȝ dubio prouidebit:ſi ad regularem vitam ſe duxerit transferendum.

b ¶ Priuatus.bec ē cā ꝓbibitionis:qꝛ cū ſit priuatus ſacramētis ad ea eligi non pōt ꝛ eſt ſimile illi qui non eſt capax nō poteſt ex teſtamento aliqd percipere.arg.ff.de proba.que teſtm̄.ꝛ.ff. de iure.fiſci.nō intelligiꝛ.§. ſi qs palam.ꝛ.l. ita fidei. boc.n.eſſet circumuenire legeȝ:vt ibi dicit. Et ſic eſt ar. ꝙ ſi aliqs ꝓbibeꝛ vna via nō eſt admittendus ad id alia via.s̄.ꝺ ꝓcur.tue.cū ſuis ꝯcordan.

c ¶ Nō carēt.bn̄ dicit qa ſacramēta a quocunqȝ lȝ a crimino ſo recipienda ſunt ꝛ valent.xvj.q.vl.c.vlt.duȝ tamē tolleret.xxviij.diſt.conſulenduȝ.ꝛ.s̄.de coba.cler.et mulie.c.vſa.qꝛ lȝ ſit ſuſpenſus a perceptiōe ſacramētorum non tm̄ quo ad collationem:ut h dicit:qꝛ lȝ ſit ſuſpenſus quo ad ſe. non tm̄ quo ad alios.ar.s̄.de coba.cleri.ꝛ muli.c.ſi.qꝛ excōicati etiā conferunt ordines.s̄.de or.ab epo.q renū.epiſ.c.ij.lȝ nō conferāt executionē:ſed iſti participantes conferunt executioneȝ.ꝛ iō dicit virtutis non carent effectu.qcunqȝ eniȝ bn̄t executionē:eā ꝯferre pn̄t:ꝛ ſic.eſt ar.ꝙ excōicatio non trāſit in tertiā perſonam.Ber.

d ¶ Dūmodo.bec determinatio dūmodo reſpicit qꝺ dicit non vꝛ amotus a collatione ꝛc̄.quaſi diceret:ſi ex cōtemptu ꝛ ꝯ̄ probibitioneȝ ſuperioris igerit ſe cōioni excōicatoꝝ:boc ipſo intelligiꝛ remotus a collatione ſacramētoꝝ ꝑꝑ ſuaȝ ꝑtinaciā ꝛ ꝯtēptuȝ.ar.s̄.e.c.ij.ꝛ ita ex ꝓpria culpa icipit eē ſuſpēſus: ſicut q nō ē excōicatus ex ꝯtēptu ē excōicatꝰ.xi.q.iij.§.cū g̃.i fi.ꝛ.xxiiij.q.iij.notandū.i fi.ꝛ.ĵ.de ſen.ex.p tuas.ꝛ ē.arg.bo.ad h.ĵ.de exceſ.prela.c.vl.de illo excōicato q violauit iterdcm̄ h ipſo ſuſpēſus fuit.ꝛ iō alios excōicare vel ſuſpēdere nō potuit:vt ibi dꝛ.vn̄ tanꝙ̄ ſuſpenſus ꝯferēdo eccl̄iaſtica bn̄ficia n̄ ꝯfert effectū v̄tutꝭ ſacramētoꝝ.ſ. executionē ordinis q̄ ē effectꝰ ordinis:lȝ ꝯferat caracterē ſi in forma eccl̄ie ꝯferaꝛ.p̄ter ꝙ̄ i baptiſmo:qꝛ a quocūqȝ deꝛ i forma eccleſie ꝓficit ad ſalutē quo ad oēm ſuū effectū.s̄.de ſum.tri.c.i.ad fi.qꝛ illud ē ſacrȝ neceſſitatis:qꝺ non ꝯtigit alijs ſacr̄is.s̄.ꝺ ꝯſue.q̄nto.ꝛ ita ꝑꝑ ꝯtēptuȝ ſupioris dȝ excōicari:ut h dꝛ.Quidā h itelligūt cū ſupior in p̄cepto ſcō participātibꝰ excōicato h interdicit ſuſpēdēdo eos ſi ꝯ̄fecerint. ſȝ de h nemo dubitat.vl̄ poſſet dici ꝙ tūc p̄mo remotꝰ eſt a collatiōe cum fuerit excōicatus ꝑꝑ ꝯtēptum ꝛ ſic planum eſt.

e ¶ Pertinaciter.quaſi ꝯtēptu ꝛ ſtudioſe participat:vnde ꝑꝑ boc ē anatbemate puniendus:ſic.ĵ.de ſen.excō.qꝺ in dubijs.

Rubrica de cle.nō ordi.miniſtr. Supra ꝺ ordiatꝭ celebrātibꝰ poſt officiū iterdcm̄:nūc merito ꝺ n̄ ordinatꝭ miniſtrātibꝰ ordie n̄ collato.ab.

f Si qs baptiȝauerit.itellige ac ſi eēt ordiatꝰ:ꝛ ei liceȝ ex officio:tc̄ puniꝛ ꝓut h dꝛ.ſecꝰ ſi i neceſſitate:qꝛ tūc licitū ē cuilibet.xxx.q.i.ad limia.ꝛ.xciij.di.diacōes.ēt ab bꝛ̄tico p̄t recipi baptiſmꝰ tp̄e neceſſitatis.de ꝯſe.di.iiij.a quodā.dūmō in forma eccleſie.xxiij.q.i.ſi quē forte.ꝛ.s̄.de ſum.tri.c.i.§. ſacꝛ̄m.

Ex litteris. Cōis diuiſiō.ſcōa ps ibi:ꝯſultationi.Ab.ſi.

g ¶ Manum.de q̄ babes.s̄.de ſacra.non iteran.c. preſbyter. vbi de h.ꝛ.xxxiij.di.p̄ſbyter cū.q̄ ſi omiſſa fuerit nō ē ordo reiterandus:ſȝ ſtatuto tp̄e ēt ſupplēdū:vt dꝛ i decre.p̄dicta p̄ſbyter.ſȝ hic nec ordinē nec manus ipoſitionē recipit:prout ſequiꝛ:vbi dicit ad ſacerdotis offm̄ ꝛc̄.

h ¶ Preſūpſit.bn̄ dic̄ vſurpare:qꝛ nō ꝯfecit cū v̄tutē illā n̄ h̄ret:qꝛ ſolꝰ ille ꝯficit q rite fuerit ordiatꝰ.s̄.ꝺ ſū.tri.c.i.§.vna.ar.ad h.lxviij.di.p̄ſbyteri.ꝛ.i.q. vij. daibertū.ꝛ.s̄. de iurepa.ꝙ āt.i fi.ꝛ de ꝯſe.di.i.c.i.i fi.ſecꝰ i depoſito:vt s̄.i.c.pri.ꝛ.c.ſi qs dcm̄ eſt.

i ¶ Promoueri.ſine diſpēſatiōe.ꝛ ſic puniꝛ in eo i quo deliqt:vt.s̄. de imu. ec.c. vlti. cū ſuis ꝯcordā.ꝛ.ff.de fur.l.qvas.§.qui furem.Ber.

k ¶ De bn̄ficio.ſic.l.di. ſtudeat.xxviiij.di. preſbyterum.

l ¶ Negocia.qꝛ h redūdaret i opprobriū clericoꝝ:cū ip̄e clericalr̄ viuere teneaꝛ. ſicut depoſitꝰ.lxxxi.ꝺ.dcm̄. ꝛ. ar.xciij.di.diaconi.ibi mēdicat infelix ꝛc̄.ꝛ ne cogaꝛ in cleri opprobriū mēdicare.s̄.de renū.ad ſupplicationem ꝛc̄.

m ¶ Miſicordiā.vt ipſe poſſit ad diaconatū rediꝛ pꝰ tp̄s ſtatutū:ꝛ ad bn̄ficiuȝ ſi digne penituerit:ſȝ nunqd ep̄s poſſet diſpēſaꝛ cū eo vt ſaltē ad ſacerdotiū ꝓmoueret pꝰ penitētiā.n̄ credo qꝛ papa h ei ꝓbibere vꝛ h.ſed dic ꝙ pōt qa papa h expſſo nō probibet.

n ¶ Salubrius.vt.s̄.ꝺ ſymo.mattheus.in fi.

Rubrica ꝺ cleri.p ſaltū ꝓmoto.

Alno.iij.bonon̄.epo.

¶ Qui ignorāter p ſaltum de ſubdiaconatu fit preſbyter:poſt penitentiam in diaconum ordinatur:ꝛ poſtea poteſt ſecum in ſacerdotio diſpenſari.

Tue lr̄e cōtinebāt ꝙ ſicut ex relatione quorundam receperas ꝙ.p.preſbyter diaco.ordine pretermiſſo ſe fecit ad ſacerdotij ordinem promoueri. Ipſe tibi quoqȝ ſecreto cōfeſſus eſt ſe ꝓ certo neſcire[o] ſi res taliter ſe bēret. Sed ex quo boni viri boc aſſerebāt inter quos fuerat cōuerſatus:credebat aſſertioni eoruȝ eo ꝙ tempore quo ordines inferiores ſuſceperat infra annos diſcretionis[p] fuerat conſtitutus:et infra. Mandamus quatenus condignam penitentiaȝ:pro buiuſmodi negligentia iniungas eideȝ: qua ꝑacta:qꝛ nō itelligitur iteratū[q] quod factum eſſe neſcitur:ipſum in diaconū ordiare ꝓcures:ꝛ ſic ꝺ miſericordia eundem miniſtrare[r] permittas in ordine ſacerdotis.

Rubrica De eo qui ordinem furtiue ſuſcepit.

Alex.iij.lincon̄.epo.

¶ Qui furtiue recipit ordinem ſi cōtra boc facientes lata erat excōicatio ſine diſpenſatione pape in ſic

Rubrica ꝺ cle.p ſaltū ꝓmoto. Qꝛ iterdū n̄ ordinati miſtrāt interdū p̄poſtere ꝛ p ſaltū ꝓmouēꝛ merito ꝺ bis ſb̄dit. de mā plene bēꝛ.lij.di.c. ſollicitudo.ꝛ ibi optima glo.abb.

Tue. Cōmunis diuiſio. ſecūda pars ibi:mādamꝰ. ab.

o ¶ Neſcire.Et ſic craſſa fuit ignorātia.ꝛ iō ipȝ nō excuſat.s̄.de or.ab epo qui renū.c.i.s̄.de cleri.excō.mi.c.pe.

p ¶ Diſcretiōis.ĵ.annos diſcretiōis bn̄ recipit qs ſacros ordines lȝ ꝯferre n̄ debeat. ꝛ q ordinauerit puniri dȝ.ꝛ ordinato interdicēda ē executio vſqȝ ad etatē legitimaȝ.s̄.de tē.or.vl̄ nō ē cōpos mētis. lȝ ſecꝰ ſit i m̄rimōio carnali. niſi malicia ſuppleat etatē.s̄.de deſpō.ipu.ꝺ illis.ꝛ.c.vl.ꝛ ſic n̄ ē ſp ſiſitudo iter carnale m̄rimoniū ꝛ ſp̄uale:ſȝ nunqd iſti talr̄ ordiati teneꝛ ꝯtinere cū venerit ad legitimā etatē.ar.ꝙ nō:qꝛ ꝯtinētia res ē voti ꝛ n̄ p̄cepti.xxxij.q.i.itegritatis.n̄ credo ꝙ poſſit ꝯ̄bere.maxie ſi dicaꝛ ꝙ ordo bēat votū ꝯtinētie annexū.ſic ergo cōpelliꝛ ꝯtinere:ꝛ ita facit ordo qꝺ votū facere nō poſſet:qꝛ in tali etate non tȝ votū.s̄.de reg.ad nr̄aȝ.ꝛ.c.ſignificatū.cū ſuis ſiilibꝰ:ſȝ equius vꝛ ꝙ ꝯ̄bere poſſet ſi ꝯ̄dicat an̄.xiiij.ſȝ qꝺ prius dixi veꝝ ē:qꝛ ſtatiȝ an̄ꝙ̄ ordinareꝛ debuit ꝯ̄dicere:ꝛ nullo mō ꝯſentire:ꝛ ſic ſimplr̄ coactus ordinatus fuiſſet:non recepiſſet caracterem.s̄.de bap.maiores.§.vl.verſus fi.

q ¶ Iteratū.de cō.di.i.eccleſie.c.ſolēnitates.ꝛ de cō.di.iiij.placuit.

r ¶ Miniſtrare.i caſu iſto ep̄s ſuo iure diſpēſare p̄t:vt ſatis colligiꝛ ex bac lr̄a ſic.lij.di.ſollicitudo.ꝛ.s̄.de ſacra.nō iterā.paſtoral̄.ſȝ qd ſi nullū minorē ordinē babuit ꝛ ꝓmoueaꝛ ad ſacerdotiū vl̄ ad aliū ordinē ſacruȝ: nunqd recipit ordinē.Lau.dixit ꝙ nō:qꝛ ſi laicꝰ ordineꝛ in ſacrū ordinē nibil recipit.ar.xl.di.ſicut.vbi dꝛ ſicut viri ꝛ mulieris ꝯiūctio vnū facit corpus: ita clericatꝰ ꝛ ſacerdotiū vnū faciunt ordinē:ſȝ ſi aliquē ꝺ minori.bēat recipit ſacrū.vin.dicit ꝯ̄.ꝙ bn̄ recipit qs ſacrum ordinē:etiam ſi nulluȝ babeat de minoribus preter epiſcopalē quē nemo recipere pōt:niſi ſit ſaltem ſacerdos.ar.ĵ.de exceſ.prela.ibi cum igitur pontificale officiuȝ ſiue altaris ꝛc̄. ꝛ iſtud verius videtur.ſed qd ſi ordinatur in ep̄m premiſſo diaconatu vel ſubdiaconatu:ep̄s eſt:dūtamen fuerit ſacerdos.ſed illum ordinem quē nō babuit alijs conferre non potuit ar.i.q.i.gratia.ꝛ.c.ventuȝ.ꝛ.q.vij. daibertum.de conſe.di.iiij.quomodo.

Rubrica de eo q fur.ordi.ſuſce. Interdū ēt reperiūꝛ aliq nō ſolū q p ſaltū vt.s̄.q furtiue ordiīes recipiunt.i.q ſine ordine ꝛ licētia ſuperioris ꝛ ſine

www.antiquepatternlibrary.org 2020.10

Creative Commons 4.0 NC SA BY FREE DISTRIBUTION ONLY - NOT FOR SALE

l examinatione: quia ingerunt ſe cum multitudine ordinandorum ignorante ordinatore: merito ꝺ bis ſubdit. ad materiaꝫ faciunt. c. ſalonitane. lxiij. di. ⁊. xi. q. ij. lugduneñ. Ab. ſi.

V Eniens. Prima pars narrat factuꝫ. Scd̃a ibi: vnde. ponit rñſio diſtinguens. ⁊ ſcd̃a ſubdiuidit. tertia ibi: ſi vo. Ab. ſi.

a Furtiue. furtiue ꝓmouet q citra ꝯſciaꝫ ſui epi ⁊ ſine examinatiõe ꝓmouent. lxiij. di. ex ꝯſciam. ⁊. xxiiij. di. qñ.

b Archidiaconoꝝ. ar. ꝙ archidiacon⁹ põt excõicare: ⁊ ꝙ hꝫ iuriſditiõem. ſ. de electi. dudũ. ij. ⁊. ſ. de offi. or. cũ ab eccleſiarum. vbi de hoc.

c Diſpẽſes. hic ẽ op. ar. ꝙ epi nõ pñt diſpenſare cũ illis q excõicati diuinũ offiñ exercere pſũmũt: ⁊. j. e. c. vlt. vbi dr idẽ: ꝙ eoipſo ꝙ dic̃ tu ipſe ꝓ tuo arbitrio diſpẽſes. ſi ex cõicatio lata ñ fuerit: itelligit ꝓhibere cũ lata fuerit: qa ſic excõicat⁹ recipit ordinẽ. arg. xxv. di. qlis. qꝺ eſt verũ ſic. j. de ſen. excõ. cũ illoꝝ. de hoc dcm̃ ẽ. ſ. de cle. ex. mi. clerici. Papa innocen. quartus tamen dicit ꝙ iſte non erat excõicatus. ⁊ tamen propter interminationẽ excõicatiõis ſolus papa hic diſpenſat.

d Si vo iterminatio. ar. ꝙ ſi iudex dicat precipio ſub interminatiõe anathematis ꝙ ꝯfaciẽs ſit excõicatus. ſ. ſ. de loca. c. i. qꝺ nõ eſt ver. Expone ergo vba ⁊ illa intellige ut dixi. ſ. ꝺ ſymo. ſicut tuis. ⁊ in trãſitiue itellige iſta vba interminatio anathematis. i. iterminatio q̃ fuit anathema ſub ꝯditione facta vt exponit in decre. ſicut. ⁊ ita nulla ꝯrietas vel dubitatio eſt.

e Miſicorditer. nõ tuo iure: ſꝫ de auctãte pape: vt ſequitur. aliogn nulla rõne cõcedimus. ⁊. j. eo. c. vl. iteꝫ eſt hic ar. ꝙ igreſſus religiõis nõ tollit irregularitatẽ. j. e. c. vlt. ꝺ hoc dixi. ſ. de apoſta. c. ij.

Q Am. h. lator. Pr̃a narrat factuꝫ cui ſecũdo reſpõdendo diſtinguit ibi: qa vero. Abbas ſic.

f Minores. Hic ergo hẽs expſſum ꝙ oẽs minores ordines vna die conferri poſſunt. ar. ad h. ſ. de tẽp. or. c. i. vbi indefinite loquit de hoc.

g Permittas. hãc pmiſſio nẽ intellige ſm tenorẽ. ſ. eo. c. pri. ⁊. j. c. pri. ſi excõicatio lata fuit vel non fuit: q: tũc ñ põt. als ſuo iure poterit.

h Si voluerit. j. ꝺ ſen. ex. cũ illoꝝ. tñ ſi excõicatus ex certa ſcia ordinẽ recepiſſet: non poſſet. vt ibi dicitur.

ſuſcepto miniſtrare vel ad ſuperiorez aſcendere non poteſt. ſꝫ ſi excõmunicatio lata non erat eps ⁊ abbas poterunt diſpenſare. h. d. cum duobus ſequentibus.

V Eniẽs ad noſ. p. nobis expoſuit ſe furtiue[a] ordineꝫ diaco. ſuſcepiſſe. Vñ. f. t. r. ꝙ ſi non fuit a te vel ab aliquo archidiaconoꝝ tuoꝝ[b] vel p̃latorum tuoꝝ ſub anathematis iterminatione prohibitus: tu ipſe i promotione ipſius ad ſacerdotale officium cõdigna ſatiſfactione ipoſita: niſi alia ipediãt ꝓ arbitrio tuo diſpẽſes[c]. Si vero[d] ſubinterminatio anathematis ſup hoc facta ẽ moneas euꝫ vt in aliquo monaſterio ſeu canonica habitũ ſuſcipiat regularem: cui ex quo in habitu illo aliquãto tpe fuerit laudabiliter ꝯuerſatus: poteris miſericorditer[e] ꝓuidere: alioquin nulla ratiõe cõcedimus eum ad ſacerdotalem ordinem promoueri.

C Eleſtinus. ij.

Summatũ eſt ſupra. c. primo.

Q Uã. h. lator pñtiũ: ſicut nobis ſua q̃ſtione monſtrauit: ad tuã ordinationis cã pñtiaꝫ acceſſiſſet: iuxta conſuetudinẽ pr̃ie ſibi q̃ttuor minores[f] ordines contuliſti: q bus non contẽtus ſubdiaconatũ temerario auſu recepit. Quia vo idem clericus in hoc facto multuꝫ exceſſit. Mãdamus quatenus euꝫ i minoribus dumtaxat ordinibus celebrare pmittas[g]. Si vo domuꝫ religionis intrauerit: ⁊ vita ⁊ mores ei⁹ exegerit: abbas ſi voluerit[h] in alijs poterit ordinib⁹ diſpẽſare.

I Dem.

Summatuꝫ ẽ ſupra. c. primo.

I Nnotuit nobis ꝙ. g. clericus ⁊ alij duo ꝺ dioceſi tua ad. g. quondaꝫ ſegunt. epm̃: vt ordines[i] reciperẽt ab eo: acceſſerũt. Cumqꝫ ab eodem epo ſub excõmunicationis ſentẽtia fuiſſet ihibituꝫ: ne quis ſe ad duos ordies ſuſcipiẽdos igereret: p̃dicti clerici nihilomin⁹ ſub diaconatus ⁊ diaconatus ordineꝫ

I Nnotuit. Cõis diuiſio. ſcd̃a pars ibi: cõſultationi. ab. ſi.

i Ordines. ſ. ſacros q ſil' eodẽ die ꝯferri ñ dẽnt. ſ. de tẽ. or. lſas. ⁊. c. dilectus. ad duos vero minores vl' ẽt q̃ttuor põt aliqs ꝓmoueri. ſ. c. pri. ſꝫ idẽ eẽt ſi de minoribus: ſi ꝓhibitio excõicatiõis fcã fuiſſet de minorib⁹: lꝫ poſſit ꝯferre miores ꝙ ſi ñ vult aliquẽ pmouere ad duos miores vl' plres nõ ꝯpellit imo ꝺ iur iterſticia ẽt tẽpoꝝ fuãda ſunt. lxxvij. di. ſingulis.

k Nõ debẽt. imo de rigore ſunt deponẽdi. j. de ſen. ex. cũ illoꝝ. q: cõtra ſniaꝫ excõicationis recipiũt ordines. ar. de cle. excõ. mini. latores.

l Licẽtia. ſic. ſ. e. c. i. ſꝫ ad ſacerdotiũ p hãc lniaꝫ nõ poterit diſpẽſare cũ de ſuſceptis ordinibus hoc dicat. ⁊ eſt ar. ꝙ ingreſſus religionis non tollit irregularitatẽ. ſ. e. c. i. ⁊. i. q. vij. ſi quis omnem.

Rubrica de exceſſib⁹ p̃latoꝝ. Supra viſũ ẽ ꝺ varijs exceſſib⁹ ſbditoꝝ ſꝫ ne p̃lati ſupbirẽt ſbijcij de coꝝ exceſſib⁹: vl' alr ⁊ meli⁹. ſ. viſuꝫ eſt gñaliter de varijs exceſſibus tam prelatorum ꝙ ſubditoꝝ: nũc ſubijcit rubricam ſp̃alem de prelatorum exceſſibus. Ab. ſi.

P Eruenit. Due ſunt partes. Scd̃a ibi: ſcituri. Ab. ſi.

m Charitate. xvi. q. i. predicator. ſ. de cenſi. cum apoſtolus. xviij. q. ij. hoc tantum. xciiij. di. dictum.

clandeſtine ſuſceperunt: ⁊ infra. Conſul. t. t. r. ꝙ ordinati in ſuſceptis ordinib⁹ de iuris rigore miniſtrare nõ debẽt[k]. Verũtamen ſi ad religioneꝫ aliquã voluerint ſe trãſferre: ⁊ peracta penitentia pro arbitrio tuo eis iniuncta ibidẽ laudabiliter fuerint ꝯuerſati: pceſſu tẽporis cũ eis poteris de nr̃a lnia[l] diſpẽſare: vt poſtmodũ ſuſceptoꝝ ordinum executione letentur.

Rubrica De exceſſibus prelatoꝝ ⁊ ſubditorum.

A Lexan. tertius.

Monet p̃latos abſtinere a grauaminibus ſubditorum: ⁊ aliqua enumerat: ⁊ geminatam penam imponit contrafacientibus.

P Eruenit ad audientiam noſtram: ⁊ infra. Cũ autem preſbyteros quaſi filios ⁊ frẽs benigne ac fraterna debeatis charitate[m] fouere. Mãdamus q̃tenus in eos talias ⁊ exactiões[n] indebitas exercere nullatenus preſumatis[o]: nec decetero irrõnabiliter grauetis vl' ihoneſte tractetis eoſdeꝫ: aut ſine iudicio capituli[p] ſuſpendere uel eorum eccleſias interdicto ſubijcere attentetis: neqꝫ duas eccleſias[q] quarum vnaꝫ ſufficere videbitis pmittatis illos tenere: nec aliqueꝫ excõmunicare ſine ordine iudiciario[r] pſumatis. Sciturí pro certo ꝙ ſi hmõi rumores de vobis iterum ad aures noſtras peruenerit: pro tantis exceſſibus vos taliter puniemus[s]: ꝙ timore pene veſtre ceteri[t] a ſimilibus abſtinebunt.

I Dem cant. archiepiſcopo.

Non poteſt epiſcopus ſine cauſa eccleſiam alteri ſubiectam ab illius ſubiectiõe ⁊ obſego liberare.

A D hec: quoniã eps plures eccleſias a ꝯſuetudie ⁊ obſego archidiaconorum liberas cõſtituit ⁊ immunes: per quod redditus diminuit[u] eorũdem. Mandamus quatenus factũ epi ſuper hoc corrigas ⁊ emẽdes: ⁊ ita ꝓuideas ꝙ p̃fatis archidiaconis cõſuetudines[x]

n Exactiones. ſic. ſ. de imu. eccle. aduerſus.

o Preſumatis. debẽt. n. ſeruare manus ſuas i norias de eo ⁊ legi ⁊ pncipi nullũqꝫ ptingere lucrũ. i auc̃. de manda. pn. §. i. col. iij. ⁊. C. de ſupindicto. l. vna. li. x. ff. ꝺ dã. infec. ex damni. i. rñ. ⁊ in auc̃. de col. §. ⁊ hoc quoqꝫ col. ix. niſi ex magna ⁊ graui cauſa. xvi. q. i. §. nouellarum. ⁊. ſ. de cenſi. cum apoſtulus.

p Capli. ſic. ſ. de his q̃ ſi. a maio. par. c. q̃nuit. ⁊ ita eps ſniam excõicationis ſiue ſuſpenſionis ſine capli ꝯſenſu ferre nõ dꝫ. arg. xvi. q. vij. cpus nullius. cuꝫ hec pena maior ſit in eccleſia. xxiiij. q. iij. corripiant. iõ merito reqrit ꝯſenſum capli.

q Neqꝫ duas eccleſias. q̃rũ vna non dependeat ex altera. ſ. de eta. ⁊ q̃li. cã te. vl' niſi ſint ita pauꝑes ꝙ ꝓpriũ nequeãt ſuſtẽtare rectorẽ: vt ibideꝫ ⁊. x. q. iij. vnio. vel vnaꝫ hẽat ititulatã. aliã cõmẽdatã. xxi. q. i. q. plures.

r Judiciario. ⁊ ita hẽs h ꝙ ordo iudiciari⁹ ſuari dꝫ in ſnia excõicationis ſiue ſuſpenſionis: vt ij. q. i. nemo. ar. ij. q. i. ꝺ us oiporẽs. ⁊. ſ. ꝺ ap. re prehẽſibilis. ⁊ ſeruat et attendit ordo iſte ſi legitima admonitio fiat vel ſi non fiat per vnum mẽſem ingreſſum eccleſie ſi hi nouerit iterdictũ. j. ꝺ ſen. ex. ſacro. ⁊. c. cuꝫ medicinalis. lata tñ tenet. xi. q. iij. ſi eps forte.

s Puniemus. ex ordinarie. in auc̃. de ſan. epi. §. oibus autẽ. col. ix.

t Ceteri a ſimĩb⁹. ſic. ſ. ꝺ male. c. i. ⁊. ſ. de iude. ad liberandã. ⁊. ſ. de of. ordi. irrefragabili. et. ij. q. vij. quapropter. B.

A D hec. Epi eccleſias archidiaconis ſubiectas ab eis liberare nõ poſſunt. hoc dicit. vel generalius ſic vt in rubro. ſcd̃a ps ibi mandamus. Ab. ſi.

u Diminuit. ⁊ male: q: nõ dẽnt epi ius ſuũ alicui diminuere citra ei⁹ ꝯſenſuꝫ. C. de iur. reipu. l. i. li. xi. ⁊. C. ꝺ emã. l. nec auus. ⁊. ſ. ꝺ ec. edi. ad audiẽtiã. ij. ⁊. C. ꝺ oi agro deſerto. qcũqꝫ. i ſi. li. xi. ⁊ ẽ. ar. ꝙ eps in alteri⁹ pĩudiciũ ñ pt daſ puilegiũ. ar. ix. q. iij. ꝯq̃ſtus. ⁊. c. ꝑ pncipaleꝫ. nũc vo. lau. ſꝫ qd ſi mortuus ſit archidiacon⁹ nunqd eps cũ caplo põt pĩudicare futuro archidiacono in aliqbus obſequijs liberando clericos vel ſubtrahẽdo iuri archidiaconatus. vin dixit ꝙ ſic. ar. ad hoc. xij. q. iij. c. vl. qꝺ parũ facit. xvj. q. i. §. ſicut duo. ⁊. c. ſtatuimus. ⁊ de ꝯſe. di. i. oẽs. ⁊. j. e. ſicut. ⁊. ar. ſ. de conſti. cuꝫ acceſſiſſent. vbi ex toto ſuppreſſa fuit dignitas. ar. ꝯ. ſ. ne ſe. va. ꝑ totũ. ⁊. ſ. de conſti. c. pe. ⁊ c. cũ acceſſiſſent. vbi de hoc quod verius videtur.

x Cõſuetudies. ar. ꝙ iuriſditio archidiaconi poti⁹ ex conſuetudine ꝙ ex iure iuuat. ſ. de cle. dudũ. ij. §. tandẽ. ar. ſ. de of. archidia. c. vl.

www.antiquepatternlibrary.org 2020.10